

CÁCH NHÌN VỀ VẼ ĐẸP CỦA WAKAYAMA

Huỳnh Lê Kim Ngân

Vào một ngày đầu tháng 5, trong những dòng tin tức trên điện thoại, tôi tình cờ đọc được một tin khá thú vị. Tại công viên Nishinoshou ở thành phố Wakayama nơi tôi sống, hơn 50000 khóm hoa Lavender đang nở rộ đón chào mùa xuân tới. Tôi cứ nghĩ hoa Lavender chỉ có ở phía bắc Nhật Bản, và thường nở đẹp nhất vào đầu tháng 7. Ngay ngày hôm sau, tôi đạp xe đến công viên ấy ngắm hoa. Công viên nằm trên một con dốc cao tít tắp, khi leo đến nơi, tôi mệt rã người nhưng cảnh đẹp trước mắt quả không uổng phí công sức. Ngập tràn trong công viên không chỉ có màu tím man mát của những khóm Lavender mà còn có sắc đỏ, hồng của các loài hoa khác. Người đến xem không đông, đủ để mỗi người thong thả cảm nhận khí xuân ngào ngạt khắp trời mà không phải chịu cảnh chen lấn đông đúc ồn ào như ở những nơi nổi tiếng khác. Tôi còn bắt gặp những ông bà cụ ngồi nghỉ chân trên ghế đá, tay cầm ô che nắng cho nhau. Không chỉ hoa cỏ, khí trời mà ngay cả lòng người cũng ấm áp hương xuân. Nhìn những khóm hoa Lavender mà tôi luôn muốn đến tận phía Bắc xa xôi để ngắm nhìn, nay hiển hiện trước mắt, tôi chợt nhận ra mình cứ mãi kiếm tìm những điều đẹp để ở đâu đó xa xôi mà không nhận ra rằng nó nằm ngay xung quanh mình, bị che mắt bởi những điều nhỏ bé tưởng mà tưởng như là tầm thường.

Tôi nhớ lần đi dạo quanh thành phố Wakayama cùng với vợ chồng cô giáo tình nguyện. Sau khi tham quan thành Wakayama xong, chúng tôi cùng đến nơi ở ngày xưa của chồng cô giáo. Dọc đường đi, chúng tôi phát hiện ra có rất nhiều ngôi đền nằm xen lẫn với nhà dân, nếu không chú ý sẽ không nhìn thấy. Bước vào bên trong, chào đón chúng tôi là một cảnh quan yên tĩnh. Những bức tượng vì thế mà càng tạo nên vẻ trầm mặc, trang nghiêm. Điều này làm tôi thêm một lần ngạc nhiên. Trước khi đến Nhật, tôi đã từng háo hức muốn đến thăm đền chùa ở Kyoto biết nhường nào. Nhưng khi đến lại chỉ mang nỗi thất vọng. Vẻ uy nghiêm vốn có ở mỗi ngôi đền đã bị thay thế bởi cảnh đông đúc chen lấn của khách du lịch. Khiến tôi không còn tâm trạng để trải nghiệm không khí đền chùa. Thế nhưng, khi bước vào một ngôi chùa vô danh ở Wakayama, không có cảnh ồn ào đông đúc mà yên tĩnh đến mức nghe như có hơi thở vừa trầm mặc xa lạ, vừa gần gũi thân quen. Tại đó, tôi được cảm nhận trọn vẹn bầu không khí như thực như ảo ở đền chùa mà tôi mong đợi. Không phải ở những thắng cảnh nổi tiếng mà là ở một góc nhỏ trong thành phố Wakayama. Nhìn bên ngoài tưởng như bình thường, hóa ra lại ẩn chứa một nét đẹp không ngờ. Wakayama của tôi cũng như vậy.

Wakayama như một cô gái nhỏ nhắn, không rực rỡ lộng lẫy như cô gái Tokyo, không mạnh mẽ đầy sức sống như cô gái Osaka, cũng không mang nét già dặn như cô gái Kyoto. Nếu nhìn thoáng qua, trông cô không có gì nổi bật với chiếc váy màu hồng nhạt, trên tóc cài đóa hoa mơ màu trắng, trên tay cầm giỏ cam chín mọng. Nhưng nếu quan sát kỹ sẽ phát hiện, cô mang hương vị của biển hòa lẫn với hương núi rừng thơm mát, khiến cho người bên cạnh cảm thấy an tĩnh lạ thường. Không chỉ thế, cầm giỏ cam trên tay, cô mời những người xung quanh mình cùng thưởng thức. Cô dịu dàng, thân thiện, quan tâm đến mọi người. Càng nhìn kỹ lại càng nhìn thấy một nét đẹp rất riêng mà chỉ có cô gái mang tên Wakayama mới có.

Có một câu chuyện cảm động trên báo Asahi. Nó để lại ấn tượng khá sâu trong lòng tôi. Một bà cụ ở làng Ueno, thuộc tỉnh Gunma Nhật Bản đã nói rằng: Ngôi làng này là nơi tuyệt vời nhất trên đất nước Nhật Bản đó chú. Lời của một người chưa từng rời khỏi làng này một lần là không sai đâu. Cũng giống như bà cụ, đối với tôi, Wakayama giống như quê nhà thứ hai của tôi vậy. Ở đó có người tôi yêu thương và người yêu thương tôi. Tôi cũng đã tìm được nơi chốn của riêng mình. Và mỗi ngày, tôi luôn tìm kiếm vẻ đẹp độc đáo của Wakayama theo cách của riêng mình. Biết đâu tôi sẽ tìm được không chỉ là những khóm hoa Lavender mà còn có cả một rừng hoa anh đào màu xanh quý hiếm thì sao.

Tóm lại, không có nơi nào là nhàm chán, vô giá trị. Mỗi nơi đều mang trong mình vẻ đẹp riêng của nó. Chỉ là có không ít những vẻ đẹp bị bề ngoài tầm thường che lấp mất mà nếu không chú ý kỹ thì sẽ không nhận ra. Chính vì vậy mà hãy thử một lần nhìn lại nơi chúng ta đang sống. Biết đâu ta sẽ phát hiện ra những điều thú vị bất ngờ thì sao?